

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice št. 15. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inserati: šeststopenjska petit-vrata 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Velja za Ljubljano v upravnishvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrta leta 1 gld. 60 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 9 kr. več. Po pošti velja za celo leto 10 gld., za pol leta 5 gld., za četrta leta 2 gld. 60 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 105.

V Ljubljani v soboto, 9. maja 1885.

Tečaj II.

Naša javna moralnost.

Na srečo in blagostanje narodov uplivajo duševne sile, kojih ne nahajemo v nobeni statistiki, katere zámán iščemo v borznem kurzu, kajti ne dádo se izražati s številkami — in vladajo vendar takó oblastno v svetovni zgodovini, da niti numerična moč, niti izobraženost, ne bogastvo ne reši narodov gotovega propada, ako so izgubili te neprecenljive zaklade. Sile, o katerih govorim, so pravni čut in javna moralnost. Gorjé narodu, ako srcé njegovo ni več pristopno onemu finemu čutu, kateri mu narekuje, kaj je dobro, kaj slabo; izgubljen je, kakor hitro je v njegovi duši vgasnilo sovraštvo do krivice, spoštovanje pred resnico, pred javno pravnostjo. Gorjé pa tudi onim zapeljivcem, kateri iz sebičnih ali nizkostrankarskih ozirov svoje javno delovanje zlorabijo v to, da begajo narod, da pačijo naravni njegov čut za pravo in morálo!

Na to napačno, kvarno pot zagazila sta, vedoma zagazila „Slovenec“ in „Slovenski Narod“, katera se sedaj, v očigled mojemu stvarnemu popravku, zvijata in mučita, da bi slovenskemu občinstvu vsaj za nekaj časa še prikrila blamažo, katero sta si bila nakopala. Intriga je bila dokaj spretno napeljana. Ministerskega prvosednika odgovor na jako neumestno in netaktno vprašanje zavijal se je takó, da se je dal rabiti za volilni manéver. Potem, hajd ž njim v časnike! „Slovenski Narod“, kateri se uže dlje časa pod sedanjim vodstvom odlikuje z neko posebno nedolikanostjo, zagrabil je takoj z obema rokama v svojo blatno vrečo ter me pozdravil z izobraženimi pridevki „lažnjivec“ in „slepar“. Njegov drug, vrli „Slovenec“, kateri po svoji diplomatični prekanjenosti daleč prekosí nerodnega in robatega

pajdaša iz „Národne Tiskarne“, jo je bolje pogodil. Na videz čisto nepristransko slikal je prizore v ministerskih dvoranah, očital meni „neresničnost“, brez kake opazke, brez kakega komentara, prepustivši čitateljem, naj sami potegnejo potrebne sklepe na moj značaj iz premis, katere je „Slovenec“ vestni poročevalec takó skrbno bil sestavil. Bil je volilen manéver takó perfiden, kakor malo takih! Ne bodem se dlje časa mudil pri tej nakani, vendar nekaj ne morem zamolčati. Ali je kandidatura onega poslanca, za kojega se Vi potegujete, v istini takó negotova, takó težavna, da treba takih sredstev v njeno podporo? Mož je sedel skoro dvajset let, prej kot pristaš nemške stranke na Schrey-evi strani, sedaj zopet kot izvoljenec slovenskega naroda poleg Vošnjaka v državnem in deželnem zboru. Ali zares v dolgih teh letih ničesar ni storil na korist svojih sodeželanov, ali nobenih dejanjskih zaslug njegovih ne morete naštevati, bodi-si v tem ali v onem oziru, da morate segati po takem orožji in to proti parlamentnemu začetniku, kateri niti v domovini ne biva ter niti s svojim glasom, s svojo osebo ne more uplivati na volilca?!

Vender imela sta protivna mi lista lep odgovor, s katerim bi lahko zagovarjala pred sodiščem javne morále svoje ponesrečene spletke. Druzega jima ni trebalo, nego da ponatisneta poslani jim popravek, če prav z dostaykom, da sta bila ministrove besede morala tolmačiti v meni neugodnem zmislu. „Minister sam je bil pozabil, kaj moremo mi za to!“ dejala bi bila. A niti tega storila nista in baš v tem tiči najgrša njih zloba. Kajti da sem v istini uže pri svoji prvi avdijenci se razgovarjal z grofom Taaffejem o dolenski železnici, da se nisem lagal volilcem svojim in čita-

teljem „Ljublj. Lista“, o tem baje niti v „Národni Tiskarni“ več ne dvojijo. Nesramnost z moje strani presejala bi vse meje, ako bi k prvemu dostojanstveniku našega cesarstva se podal, ubijati mu v glavo, da sem mu nekaj bil govoril, o čemur je on prepričan, da nikdar razgovora ni bilo med nama! Znal je tedaj „Slov. Narod“, znal tudi pobožni „Slovenec“, da sta krivico delala moji časti. Pač žalostno, da jima strankarska strast ni dopuščala, priznati svojo zmoto ter vsaj neko zadostčenje dati žaljenemu rojaku!

In s kakimi ničevimi razlogi skušata sedaj zagovarjati svoje krivično dejanje! Na prvi pogled pogrešal bode nepristranski opazevalec najvažnejšo točko v člankih „Naroda“ in „Slovenca“. Odgovor minist. prvomestnika sta pač prijavila vsled mojega stvarnega popravka, o vprašanji pa, po katerem je bil izzván, niti sledú ni v obširnih razpravah jezičnih protivnikov! In vendar je jasno, da je absolutno nemogoče, odgovor razumeti, ako se vedoma zamolči vprašanje, katero ga je prozročilo. Trdil sem, da je bil grof Taaffe od jednega poslanca navlašče interpelovan o stvari, katere jaz nikoli izustil nisem; dejal sem, da dolozni namen tiči uže v tem nekvalfikovanem vprašanji — in nobeden teh poštenjakov se niti ne gane, da bi ovrgel mojo trditev!

Sicer se pa še druga misel usiljuje objektivnemu čitatelju. Ali je nj. eksc. grof Taaffe vistini bil dolžan točno odgovarjati nadležnemu vprašalcu, kateri je pri minist. predsedniku pomoči iskal v svojih volilnih stiskah? Vsaj meni nasproti se visoki gospod nikakor ni izjavil takó, da bi mogel sklepati iz njegovih jako prijaznih besedij, da se minister ne spomina več najinega razgovora o dolenski železnici!

Toda, recimo tudi, da je bil grof Taaffe čisto

Listek.

Instruktor.

(Prosto preložil J. Bedének.)

(Dalje.)

„Gospodine, vi ste menda pozabili,“ zakriči jezno nadlajtenant, „da imam leta, v katerih nam je odgojitelja potreba, uže davno za seboj.“

Stanko je hotel gorko odvrniti — ali požrl jo je, ter le z ramama mignil, kar je pa barona le še bolj razkačilo.

„Sedaj pa prav določno zahtevam, da se streljanje zvrši, kajti od tega trenutka postalo je zame častna reč, da ne ostanem kakor bahač na cedilu,“ pravi jezno baron ter pokliče dečka k sebi.

„Ako menite, da je vaša čast v nevarnosti,“ odvrne mu na to Stanko porogljivo, „imate po polnem prav, da nam dokažete svojo hladnokrvnost, pač pa vam za to ni potreba tega dečka, kojega celo premoženje so zdrave pesti njegove.“

„No, in kdo naj bi mi pa list držal?“

„Jaz ga vam bodem držal sam,“ odvrne Stanko

mirno, ter vzame ob jednom iz svoje listnice vizitko.

„Kako — vi sami želite —“

„Zakaj bi je ne držal ravno tako dobro, kakor deček, vam se pa zlat prihrani!“

Obraz mu je postal neskončno resnoben in protiven, ko se postavi s karto v roci na strelišče.

Cela govorica razpletla se je takó v kratkem času, da na kak ugovor nikdo še misliti ni vtegnil. Tedaj še le, ko so uže doktorja s karto v roci na strelišči videli, jeli so od vseh strani ugovarjati.

Še celó pogumni Milan izrazil je svojo nevoljo takovi igrači v očigled, tem bolj pa je baron trdil, da se mora stvar do konca dognati. Grozdana hiti k doktorju in ga roti, naj krene s poti, na katero je po svoji neprevidnosti zašel.

„Bojazljivost bi mi očitali, ako se umaknem,“ reče jej mirno doktor. Tudi Darinka sedaj k njemu pristopi in taisto tresočim glasom od njega zahteva.

Veselo in pogumno jo Stanko pogleda in pravi: „Nič se ne bojte zamé, milostljiva gospica, dokazal vam bodem samo, da si hočem srečo in

čast današnjega večera v popolni meri zaslužiti.“

— Darinka zarudi in odstopi.

Baron se pripravlja.

Stanko pa, kakor bi se bil česa domislil, predene listek iz desne v levo roko ter se na primerno daljavo postavi.

Koj na to počí strel; svinčenka oplazila je najskrajni rob lista ter šla svojo pot.

„Zaradi vas nijsem hotel bolj na levo meriti,“ povzame baron besedo.

Stanko le kratko z ramama migne. — Društvo si lahko oddahne.

„A propos! gospod doktor! smem li vas vprašati, zakaj ste ravno pred strelom listek poprijeli v levo roko? Saj vas menda vendar ni kaka vraža na to opomnila?“

Nagovorjenec naslonil se je prekrižanima rokama ob steber ter je hudo govornika pogledal.

„Morebiti bi bilo boljše za vas, ako mi odgovor na to odpustite,“ odgovori.

„O zakaj — prosim vas, le kar govorite, ni se vam treba nič sramovati, niti se zamé brigati.“

„Dobro, prav takó. Znano vam bode, da je

pozabil na moje besede. Saj to ni nemogoče, kajti kdor zna, koliko raznih prosilcev z najrazličnejšimi željami se bliža prevzvišenemu gospodu, čudil se bode mnogo več državnikovemu spominu, če se domisli na vsako posamezno prošnjo, nego pozabljenosti njegovi, če mu uide ta ali ona želja, izražena po pojedincu. Taka vprašanja se sploh obširno razpravljajo le pri ressortnem ministru, in po tem načelu ravnal sem se i jaz, kajti pri grofu Taaffeju razložil sem težnje svojih volilcev le v velikih potezah, dočim sem pri eksc. bar. Pinu in bar. Czeditku obširno razkladal celo vprašanje ter nadrobno posvetoval se z njima o dotičnem projektu. Netakten bi moral biti, kakor urednik „Slov. Naroda“ ali kakor dotični poslanec, ki je na veliki zvon obesil vso to uprav smešno zadevo, ako bi kratko odmerjeni čas pri grofu Taaffeju uže sedaj v tem stadiju tratil z obširnimi razpravljanjem vprašanja, katero vender več ali manj v področje trgovinskega ministra spada in organov njegovih.

„Slov. Narod“ skušal je seveda tudi jasni odgovor grofa Taaffeja zvijati in razveljaviti. Njegove besede tolmači tako, kakor da bi se minister ž njimi le odkrižati hotel prenadležnega profesorja Šukljeja. Žal, da mu niti te pretveze dovoliti ne morem! Kajti prevzvišeni gospod se je baš minuli petek posebno dolgo baviti blagovolil z mojo malostjo, in ko je pri kraji bil najin razgovor o mojem popravku in dolenjski železnici, pogovarjal se je dokaj časa še z menoj o tej in oni zadevi. Niti ta interpretacija tedaj ne dela časti vaši hermenevtiki!

Ker tedaj „Slov. Narod“ z vso svojo zlobnostjo ne more zanikati, da sem ravnal skozi in skozi pravilno, ter eklatantno dokazal svoje nemoreževano poštenje, spravlja se konečno še na volilce, hujskajoč jih proti njih deželnemu poslancu. „Križajte ga, govoril je o lokalni železnici!“ Da, da, in niti ne sramujem se svojega zločina. Kar se pa volilcev tiče, opominjati jih treba le na prežalostno resnico, da državne železnice uže dolgih dvanajst let zastonjčakamo. Vse se je poskušalo, da bi jo uresničili, nič ni koristilo. Nam Dolenjcem pa voda v grlo teče, in če kmalu ne dobimo železnice, prekasno bode za naše propadajoče gospodarstvo. Da bi le količkaj upanja imel, da dobimo svetovno progo, nikdo je ne bi z večjim navdušenjem pozdravljaj in podpiral, nego jaz. Ali sam izvrševalni odbor (glej popravljenost njegovo izjavo) je sprevidel, da so te nade prazne, isto so bivši državni poslanci čuli pri svojih avdijencah, in jaz vsaj sem tak čudnjak, da mi bolj ugaja lokalna železnica, katera se v istini zgradi, nego državna, katera se nam niti več ne obeta. Veliki ekonomisti „Slov. Naroda“ tega baje še ne spoznavajo, praktični razum dolenjskega prebivalstva se pa v tem sigurno ne bode dal motiti po nepoklicanih varuhih!

Tel ob priložnosti, ko je streljal po jabolku na glavi svojega sina, dve pušici iz tula vzel, in sicer drugo iz tega namena, da, ko bi bil ranil svojega sina, bi bil z drugo prestrelil srce Geslarjevo. Tudi meni je bil nekako enak povod. Hotel sem si za slučaj, ko bi se vam vaša igrača ne bila dobro obnesla, desnico zavarovati ter nevarni igri, katero vi takó ljubite, enkrat za vselej neprestopne meje postaviti.“

Zaničljivo in jezno ozrl se je po teh besedah na barona.

Ker je cela družba zloglasno igračo, ki jo je baron ravno kar dovršil, soglasno obsodila, se baron ni upal razžaljenega kazati se; mogoče pa tudi, da ga je zadrževala zavest ravno kar dokazanega junaštva in hladnokrvnosti — le posiljeno se je zahrohtal ter se k bližnjemu gospodu obrnil.

„Ali ti nisem pravila“, šepeta Grozdana Darinki, „da za tim grmom ves drugačen zajec tiči Mari li v resnici meniš, da se tak mož res za Nikoliča piše in domač učitelj postane. Kako jih vse zaporedom prekosi, kako veličanstvo, kako

In kaj naj porečem o skromni zahtevi velenjenega „Slovenca“, kateri celó podpis ministrov zahteva na mojem popravku, predno ga prijavi? Ne, ne, dragi „Slovenec“, v praviških kontroverzah mi pač še nisi avtoriteta. Mene si žalil, ne ministra grofa Taaffeja, moj popravek bodeš moral natisniti in objaviti, ne da bi trebalo na pomoč pozvati ministerski prezidij. Kar sem ti bil zagrozil, skušal bodem izvršiti proti tebi in „Slov. Narodu“; ne sicer zaradi svoje lastne časti, pač pa z ozirom na pravni čut svojega naroda in javno moralnost!

Na Dunaji, 8. maja 1885.

Prof. Fr. Šuklje,
dež. poslanec.

P. n. gospodom volilcem dolenjskih mest in trgov!

Pozvan od mnogih veljavnih volilcev dolenjskih, naj sprejemem državno-zborsko kandidaturu v vašem volilnem okraji, odgovarjam s tem častnemu pozivu. Srčno se zahvaljujem svojim zvestim prijateljem in milim rojakom za njih naklonjenost, ob enem izrekam, da se sicer nikakor ne silim v volilno gibanje, da bi si pa vender štel v največjo čast, prejeti mandat od slovenskega naroda ter zagovarjati in braniti v državnem zboru vaše pravice, potezati se za gmotne in duševne koristi širje in ožje domovine naše.

Stališče, katero zavzemam, je vam znano, prav na kratko je hočem še enkrat označiti.

V narodnem oziru se ponosno prištevam narodni slovenski stranki. Slovenec sem, Slovenec ostanem — domovinskemu čutu se nikdar ne izneverim. Trudil bi se kot državni poslanec v zvezi z drugimi slovenskimi poslanci, da bi priborili lepoglasnemu slovenskemu jeziku po ustavi zagotovljeno mu enakopravnost. Delal bi na to, da bi se slovenska mladina v ljudskih in srednjih šolah odgojevala na temelji materinega jezika, da zadobi slovenski jezik v uradih pravico, ki mu po isti ustavi gré.

V ta namen se morajo primerno urediti potrebni učni zavodi, kakor tudi dotična državna oblastva, in to v vseh pokrajinah, v katerih je zastopana slovenska narodnost.

Program moj je tedaj odločno naroden; ali ob enem me navdaja prepričanje, da se morejo pravične želje Slovencev izpolniti le v krepki in mogočni Avstriji. Ta misel pa mi je vodilo, protiviti se vsaki narodni nestrpnosti, izogibati se vsaki pristranosti nasproti drugim narodom.

V verskih prašanjih imel bodem vedno pred očmi, da je naš narod skoz in skozi katolišk, verno udan materi cerkvi. Slovensk poslanec se ne sme in ne more postavljati na drugo stališče; poklican je braniti z narodnimi svetinjami vred tudi verske svetinje svojega naroda. Tem bolj je

plemenito dušo pokazal nam je ravno kar po svojem ravnanju. Sam je držal listek v roki, samo da je vbozega detka nesreče obvaroval. Takó sem navdušena zanj, da bi ga kar poljubila; kar mi ga pa še bolj prikupi, je pa to, da mu nekaj skrivnostnega na srcu gloda, nekak črv, ki kljuje od zore do mraka, od mraka do dné! Bogami, da je res!“

Darinka nič ne reče. Tim bolj pa buči po njenem srcu vihar. Molčé gledala je za odhajajočim mladim junakom, ki je v družbi nekoliko mož strelišče ravno zapuščal.

Salon v gradu odseval je v sijajnem morji svetlobe, kojo so stotine luči po njem razlivala.

Krasne ženske v elegantnih in dragocenih robah, v svili in baržunu bolj rajskim slikam nego vmrljivim zemljankam podobne, mešale so se med črno oblečenimi gospodi in zlatobrobljenimi dragocenimi oficirskimi opravami. Godci so bili uže pripravljeni, vse je pričakovalo le migljaja, da se veliki ples s polonézo otvori. Vsak je bil uže na svojem mestu, le njega je še manjkalo, koji prične s kraljico večera, z prekasno in divno Darinko,

to dandanes njegova dolžnost, ker so anarhistična grozodejstva očividno dokazala, kam ljudstvo zabrede, ako mu ugasne luč pozitivne vere!

Posebno zanimati se mora zastopnik zane-marjene Dolenjske za materijalne koristi svojih volilcev. Gospodarstvene nadloge in potrebe dolenjskih pokrajin so mi le predobro znane, saj se tudi jaz smem prištevati sinom dolenjske zemlje! Uverjeni bodite, gospodje volilci, da jih z vami vred živo čutim! V prvi vrsti je dolenjska železnica, za kojo se bode moral vaš poslanec potezati zlasti sedaj, ko se leta 1887. ponovi nagodba z Ogersko. Treba bode krepko, ob enem pa spretno delati v ta namen, da se dožene železnična zveza kranjske stolice z hrvatskimi progami z jedne, z Ribnico in Kočevjem z druge strani. V to svrhu bi se ne bal nobenega truda, kajti do duše sem prepričan, da je Dolenjska izgubljena, ako je železnica kmalu ne reši pretečega ji gospodarskega pogina!

Kar se tiče državnih cest, prične se letos delo preložitve Gorjanske cestne proge. Sploh je potrebno, da zastopniki vaši skrbé za boljšo cestno zvezo med Novim Mestom, Kostanjevico in Krškim. Tudi v tem oziru se smete zanašati, da bi kot državni poslanec storil svojo dolžnost, kakor sem jo — smem misliti — storil v zadevi naših Gorjancev v deželnem zboru.

Obrtna odgoja nadarjenega našega naroda je dosihmal še sila zanemarjena. Še le pred nekoliko leti ustanovila se je začetna strokovnjaška šola za lesno obrtnijo v Kočevji, katera pa vsled svojega učnega jezika ne more ugajati slovenski mladini. Prizadeval bi si, da se jednak zavod, kateri se bode ob enem moral raztegniti na ilovnate izdelke, ustanovi na državne stroške v najprimernejšem kraju, namreč v Ribnici. Stara domača obrtnija po ribniški dolini potrebuje le nekoliko navoda in podpore, in nadejati se je najlepših uspehov od njenega razcvetanja.

Preobširno bi bilo, gospodje volilci, naštevati vse one točke in predmete, kateri morajo na srce biti vestnemu vašemu zastopniku. Le to mi je naglašati, da bi se kot vaš državni poslanec pri vsaki priliki srčno brigal za vse velike in važne dolžnosti, katere poslanec z mandatom prevzame do države, do naroda svojega in do častitih svojih volilcev.

Zavezujem se ob enem, ako me volite, pristopiti državnozborni desnici ter v soglasji z drugimi slovenskimi poslanci podpirati sedanje ministerstvo, njegovo domoljubno, prav avstrijsko politiko, dokler se vlada drži dosedanjega svojega programa.

To so moji nazori, gospodje volilci dolenjskih mest in trgov, ž njimi odgovarjam onim dolenjskim veljakom, ki mi ponujajo kandidaturu. Ako se

Dalje v prilogi.

ples. Evo ga! v črni salonski opravi, kako lahko, elegantno in ponosno stopa nam proti oni strani, kjer Darinka v sredi med svojimi uže nanj čakaj

Milostljivi gospé poigrá malopriden smebljaj po ovenelih ustnih, ko se Stanko pred Darinko priklone — nikakor ni bilo njeni plemenitaško misleči glavi po volji, da je tolika prednost tega neplemenitaža doletela, ki je ob enem še celó domač učitelj njenega sina, in marsikatero gorko morala je zaradi tega Darinka slišati od nje, zakaj je pač v take neslanosti dovolila.

Tudi stari gospod je tu pa tam nevoljno z glavo pomajal, dasiravno se mu je bil Stanko vsled svojega hrabrega in vrlega obnašanja po dnevu jako prikupil.

Stanko je trenotek kakor zamaknjen gledal divno devojko, ki je pred njim stala bolj višjemu bitju kakor slabi ženski podobna. Sladka, nepoznana čut, razlije se mu po celem telesu, srce mu jame hitreje in čvrsteje bít, ko se to rajsko dete prekasno svojo ročico med njegovo položivši, njega dotakne. Lahko rečemo brez pretiranja in ne da bi se nepotrebno za Darinko potezali, da

tedaj strinjate z mojimi načeli, izjavite svojo voljo na dan volitve, in ne odtegnem se častnemu vašemu pozivu.

Na Dunaji, 5. maja 1885.

Fr. Šuklje,

deželni poslanec in profesor na dunajski akademski gimnaziji.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Shod treh cesarjev vzbuja zdaj mnogo zanimanja, povsodi se radostno pozdravlja vstava o tem shodu. O izvoru te vesti se poroča iz Berlina, da je car pred kratkim izrekel se nekemu tujemu državniku, da bi rad zopet videl nemškega in avstrijskega cesarja ter rad obiskal njihini državi. Če se bode, dejal je car, razpor z Anglijo mirno, kakor on želi, poravnal, bi se mu mogla ta želja izpolniti morda že to poletje. Te besede carjeve poročile so se v Berlin in na Dunaj, in povsodi so se z veseljem pozdravljale.

„Slovensko društvo“ na Štajerskem objavlja in slovenskim volilcem priporoča sledeče kandidate v državni zbor:

1.) Za okraje Maribor, Slov. Bistrica, Konjice, Slov. Gradec in Marenberg: gosp. baron Goedel, bivši državni poslanec in podpredsednik v poslaniški zbornici, dvorni svetovalec itd.

2.) Za okraje Ptuj, Ormož, sv. Lenart, Rogatec, Šmarje, Ljutomer, Gor. Radgona: č. gospod Božidar Raič, bivši državni poslanec, župnik.

3.) Za okraje Celje, Vranjsko, Gor. Grad, Laško, Šoštanj, Brežice, Kozje, Sevnica: gospod Mihael Vošnjak, posestnik v Celji.

V Tirolski nameravali so klerikalci skleniti kompromis z italijanskimi nacionalci v kuriji plemenitaskega veleposestva, a vsa prizadevanja so se razbila. Zdaj baje nameravajo klerikalci skleniti kompromis z liberalci.

Tuje dežele.

Bolgarski listi bavijo se z možnostjo angleško-ruske vojske ter izražajo veliko bojazen pred to vojsko, ker bi se vsled te vojske zelo oviral gospodarstveni napredek balkanskega polotoka in bi se čas popolne nezavisnosti zopet daleč odtegnil. Kar se tiče obnašanja Turčije v tem slučaju, bi bila po mnenju bolgarskih krogov zveza Turčije z Rusijo škodljiva za Vzhodno Rumelijo, ker bi prišla v nevarnost konstitucionalna svoboda; zveza z Angleško pa bi bila še bolj škodljiva, ker bi potem Turčija zasela vse balkanske soteske. Najbolje bi bilo za Bolgarijo, če bi Turčija ostala nepristranska, a tudi v tem slučaju bi se morala obžalovati vojska, kajti Rusija bi imela opraviti sama s seboj in bi se ne mogla brigati za bolgarske interese.

smo še vrlo malo lepšega videli, nego je bila ta visokotanka devica v bledorudečkasti fini opravi, iz koje so polne forme takó vabljivo, mično in zapeljivo gledali. V laséh imela je vpleten venec iz drobnih cvetlic, po katerih se je kakor jutranja rosa biserje in žlahtno kamenje lesketalo. Ni je bilo, ki bi se bilo z njo meriti mogla, in bila je, kakor pomladanska sapica lepodišča, ljubezniva, obdana od divne ženske lepote nedolžnega devišstva popolno v svoji krasoti.

Po pravici je bil prvi par najlepši po celem salonu, in vsakdo nam bo pritrdil, da se je dvoje najbolj odličnih oseb združilo. On ponosen v pravi moški lepoti, ki je nehoté vsakemu imponirala zraven nje, kraljice denašnjega godu. In ni se manjkalo zavirljivih pogledov, ki so ju korak za korakom spremljali.

Tudi Grozdana ju je skrbno opazovala ter se nikakor ni mogla Stankovi spretnosti pri plesu načuditi. Kako taktno, kako elegantno vodil je pare; vedno nove zavijače, vedno nove kolobare izumeval je. V čisto drugi luči razodel se je tukaj Stanko opazovajočim očem Grozdane. Torej tudi

Razmere med Anglijo in Rusijo se bodo vendar poravnale mirnim pôtom; določeno je uže, da se pričnó dotična pogajanja o uravnavi afganske meje. Predvčeranjim izjavil je ministerski predsednik Gladstone v angleški dolnji zbornici, da se bodo glavne točke afganskega mejnega vprašanja rešile v Londonu. Da se je Lumsden poklical domov, se je zgodilo zaradi tega, ker ima izpolniti važnejšo nalogo nego je ona na afganski meji. Lumsden poklical se je dné 4. t. m. v London. Rusija sprejela je posredovanje dné 3. t. m. Cela zadeva z dné 17. marcija izročila se bode torej razsojevalcu. — „Standard“ piše, da pogajanja o afganski meji ne bodo zadela na nobeno oviro. Glavno vprašanje je, če se bode Rusija hotela po želji Anglije obvezati, da tudi pozneje ne bode šla dalje čez mejo.

Iz Suakima se poroča: Dalnje pomikanje angleških čet proti Tamaniebu se je opustilo, ker so Angleži dobili poročilo, da so čete Osmana Digme preveč raztresene, takó da bi jih koloniti dobiti ne mogla. Razen tega bi bilo nemožno, Osmana Digmo samega ujeti, kajti on odide vsako noč v gore ter ne prenočuje nikdar dve noči zapored na istem kraju. Dvanajst sto njegovih prištev, kateri so ga po nesrečnem napadu na Zarebo dné 22. marcija zapustili, vrnilo se je zopet k njemu; s temi vred brojijo Osmanove čete 3000 mož. Trpijo pa mnogo vsled pomanjkanja živeža, kateri obstoji samo iz mesa, kajti žito se je uže vse porabilo. Tolpa Arabcev zbrala se je s svojimi čredami okolo Tokarja ter prosila Angleže, naj jo varuje pred Osmanom Digmo.

Dopisi.

Iz Rudolfovega, 7. maja. [Izv. dop.] (Kdo je omahljiv.) Nerađ dragi čas tratom z besedovanjem, ko nas še čaka toliko merodajnega dela, ako hočemo naš narod in posebno našo dolensko stran rešiti pogina. Ni zadostilo moje kratko „poslano“, katero je dalo „Slovenec“ povod, svojo pravniško bistroumnost razkrivati ter besedo kompromis drugače tolmačiti, kakor uči Arndts, in kateri je iznašel, da tudi odvetniki zamorejo notarje nadomestovati. Dopisnik v „Slovenec“ toži, da sem omahljiv, ker sem enkrat proštovo kandidaturu zagovarjal, a ko je bilo po razjasnilih gosp. Pfeiferja skleneno, g. Šukljeja voliti, g. Šukljeja volil in da sem Šukljeju prijatelj ostal, med tem ko je g. Pfeifer uže zdavnej svojo tedanjo zmoto sprevidel.

Naj zvedó, kaj je resnice na tem.

Pred volitvijo v deželni zbor sem prejel od centralnega odbora poziv, da se pogovorim z gosp. proštom in drugimi zaupnimi meščani zaradi kandidata. Izvrševaje ta nalog povprašal sem gosp. prošta, če res tudi on kandidira, kakor je slišati.

v tej stroki bil je mojster, aj, aj, kedo bi si bil tega pri takó resnobnem mladeniču nadejal, kedo bi bil takó izbornega plesalca pričakoval!

Ko so zadoneli glasovi Štravsovega valčka, zibal se je v elegantni harmoniji z Darinko dvakrat na okoli po dvorani in med tem, ko je druge pare divna harmonija dunavskega valčka za seboj v divni vrtinec vabila, stopil je z njo k oknu, kjer se je umetna uta iz visokih zelj in dragocenih zagrinjaj improvizirana nad mehkim sedežem obokala. Darinka se vsede, Stanko pa poleg nje obstoji.

Ko se ji kipeče prsi nekoliko pomiré, začne Darinka bojazljivo z nežnim glasom: „Ali mi verujete, gospod doktor, da se na vas v resnici prav zlobim?“

„Vi, da se zlobite ná-me? To me boli, gospica!“

„Ali vam ničesar vst ne očita?“

„Ne spominam se“, odvrne on ter ji globoko v lepo črno okó pogleda, da revica zmešana oči povesi.

„Vam hočem pa jaz povedati“, pravi ona brzo

Gosp. prošta je na to odgovoril, da njemu ni za to mesto, naj se voli drugi bolj sposobni in jaz sem odgovoril, da se njegova sposobnost splošno priznava. Centralni odbor ni pozneje več vprašal, koga si meščani želé, ampak je priporočal gosp. prošta. A mi meščani smo bili večinoma za gosp. Šukljeja, kakor je to volitev dokazala, a ne da bi s tem prečastitemu in od vseh visokospoštovanemu g. proštu kako nezaupanje izkazati hoteli, ampak radi tedanjega postopanja centralnega odbora in nekaterih gospodov v Ljubljani, ki še zdaj nazore srednjega veka propagirajo in v zatiranji posameznih stanov srečo ljudstva iščejo. Moja pregreha je torej ta, da nisem ostal pri trmi in da sem se udal disciplini za Novo Mesto merodajnih faktorjev. Torej je tudi pregreha, da zdaj sam kandidiram, med tem ko sem pri prejšnjih volitvah g. Pfeiferja zagovarjal, o katerem je „Slovenec“ še dné 30. marcija 1885 v šte. 71 sledeče pisal: „Nas Dolencje razveselili so zopet letos navadni dunajski pirhi iz državnega zbora, velikanska ničla namesto pričakovane železnice. Železnica — od kod tudi?“

„Naš bodoči poslanec v državnem zboru — piše dalje „Slovenec“ — mora biti pravi domoljub, v verskem in jezikovnem oziru z našim kmetiškim ljudstvom, edin v mislih in življenji. Tak mož je moral izmed njega izrasti, med njim prebivati, z njim občevati in takó našega kmeta ter njega blagor in gorjé do dobrega spoznati. Imeti mora dosti bistroumnosti in skušenosti, pa tudi srca in značajnosti in takta in dostojnega obnašanja. Ako je poleg tega še tudi zgovoren in hitro odločen za vsak slučaj, ali tudi vpliven po svoji akademski časti in viši stopnji, skatere ves državni organizem od kmeta in rokodeleca do ministra in vso upravo dobro pregleda, potem toliko bolje, tim pripraviš je za državnega poslanca.“ Gosp. Pfeiferju se lahko čestita, da ima hipoma za Dolensko toliko zaslug, o katerih „Slovenec“ 30. marcija t. l. še nič vedel ni. Zdaj se g. Pfeiferju celó šteje v zaslugo, da za Krško nič storil ni.

Mi Novomeščani vsaj priznamo njegovo prizadevanje gledé podpor za poškodovance po toči, za katere so se tudi okrajni glavarji in posebno deželna vlada hvalevredno trudili. Mi pripoznamo dalje zasluge g. Pfeiferja gledé njegovega truda da je sam prišel v Novo Mesto sprožit misel na preložbo državne ceste na levi breg Krke in da je od mestnega zastopa gledé te ceste vloženo prošnjo s tem zagovarjal, da je priporočal vladi izpolnitev za poškodovance na Krškem pri deželni vladi vložene prošnje.

A Črnomaljši in Metličani, katerim je obljubil, da bo, kakor za Krško in Kostanjevico, tudi za te kraje vse storil, da dobé odškodovanje za

na to, kakor bi hotela s temi besedami svojo zadrego pokriti. „Vsi tukaj navzoči so mi uže danes čestitali, le od vas —“

Zarudí, obmolkne in z brzim očesom Stanka zadene, na kar ji on odvrne: „Niste li našla moje vizitke in majhnega šopka na vaši mizici, kamor so se vam čestitke pokladale?“

„Pač, konvencionalne dolžnosti ste elegantno in vestno izpolnili“, povzame nekako britko Darinka, „ali vedite, da sem se ravno od vas kaj več — nadejala. Zdela se vam bodem morebiti otročja, da rojstnemu dnevu takó smešno važnost prikladam, toda jaz tega nisem takó razumela. Ni se vam zdelo vredno —“

„Milostljiva gospodičina“ — prestriže ji Stanko s tresočim glasom besedo in med obema nastal je kratek molk. Njene oči so begale po dvorani, on pa se je zamislil.

„Ali bi vam bilo v resnici na moji ustmeni čestitki kaj ležeče?“ vpraša jo.

„Da“, izdihne, komaj da se čuje, ona in ručica jo polije čez in čez. Stanko se zgane.

(Dalje prihodnjič.)

to, kar so trpeli vsled goveje kuge, pravijo, da še niso nič dobili, med tem, ko so bile uže velikanske preiskave in sodbe zaradi izplačevanja odškodnin v krškem in kostanjeviškem okraji. Dalje pravijo Novomeščani, Metličani in Črnomaljši, nas je 66 tisoč in mi smo Krščanom, katerih je le 16 tisoč — celih 12 let pustili svojega poslanca, a zdaj hočemo poslanca iz naše srede. Zakaj niso naši poslanci porabili toliko ugodnih prilik, ko so v državnem zboru večino odločevali, da niso imeli besedice za dolenjsko železnico. Kakor je g. Pfeifer nam v Novem Mestu pred dvema mesecema pravil, je grof Hohenwart njemu rekel: Mi slovenski poslanci smo za Dolensko pasivni bili, dajmo pred sklepanjem državnega zbora še kaj storiti za Dolensko. To je bil povod njegove poti in peticiji za preložbo ceste skozi St. Peter.

Kam pridemo, če se železnica od sesije do sesije odklada? Mi Novomeščani in cela okolica britko čutimo nasledke pomanjkanja železnice. V Novem Mestu je velikanska kasarna, ki je stala nad 120 tisoč goldinarjev; dalje magazin s pečnico, v kateri se lahko dan na dan 5000 hlebov peče. Ta kasarna je zdaj prazna. Zdaj ni več vaj, h katerim je vsako leto toliko vojakov in novincev prihajalo, za katere se je mnogo mesá, vina in poljskih pridelkov spečalo. Sto tisoč goldinarjev na leto za naše kraje ni mali denar! Če se pa po novem v Ljubljani protežiranem projektu kočevska železnica zida, nam znajo še gimnazijo in okrožno sodišče vzeti. Zdaj pa vprašam, ali je omahljivost na moji strani in ali mi more kdo očitati, da sem častihlepen, ako se takó važni argumentaciji vdam in pri mojih razmerah težko breme poslanstva prevzeti obljubim? Gledé napadov na g. dr. Slanca sem prepričan, da se bo sam najbolje zagovarjal. Le toliko naj bi bode dovoljeno konstatirati, da med nama ni kruhoborstva in da ima tudi on toliko opravkov, da mora pozno v noč delati in za njegovo pisarniško osobje še tretjo sobo najeti.

Neprijetno mi je bilo izzivanje, a nikdo mi ne more v greh šteti, svojo čast branim pred narodom, za katerega sem se vedno boril.

Dr. Albin Poznik.

Z Velehrada. Slavnostni odbor velehradski poslal nam je naslednje poročilo:

«Sedaj k Velehradu narod
Obrni smer svojih korakov;
Tje v zapad ino vzhod
Razlivaj svojih vodá teke.
Ljubezen sveto obnovite tam,
Slavite si svetoven hram!»
Fr. Sušil.

Še nekoliko trenutkov in praznovali bomo mi, a z nami vsi bratimski slovanski narodi prepo- menljivo leto 1885 — tisočletni spomin smrti velikega našega apostola sv. Metoda. Središče te slavnosti bo gotovo posvečeni Velehrad, od koder se je pred tisoč leti ko blisk raznesla otožna novica po široki domovini od Balte do Črnega morja: „Oče Metod je umrl.“ — Svetišče velehradsko se je uže obleklo v praznično opravo in sem na Velehrad bodo celo leto 1885 zahajali bratje vseh pokrajin, kajti Slovan povsod brate ima, da bi se vdeležili slavnosti leta 1885.

Slavnostnemu odboru velehradskemu je za dostojno slavo poskrbeti in vse pripraviti, kar bi jo poviševalo. Ta odbor si je tudi postavil nalogo, vstanoviti za celo leto posebno čitalnico, kjer bodo razpoložene novine in strokovnjaški časopisi naši in vseh slovanskih narodov, in kateri bodo pristopni vsem popotnikom velehradskim. Takošna čitalnica bode gotovo vsakega milo osupnila.

Gotovo je primerno, da bi časopisi proslavljali sv. Cirila in Metoda, ki sta po razsodbi „očeta naroda“ Franciška Palackega blazega spomina „s križem prinesla prvo knjigo, vložila temelj literaturi in začela vrsto pisateljev kot najdostojnejša“; bila prva učitelj slovanske vzajemnosti in noseča celi narod brez razločka v svojem srci, dala nam vero, omiko in zgodovino.

Razne vesti.

— (Štiriindvajset nevest.) Iz New-Yorka se poroča: Pred nedolгим bilo je opazovati na tako zvanem prostoru „Castle-Garden“, kjer se navadno zbirajo iz družih delov sveta došli tujci, sledeči zanimljivi prizor: Uže nekoliko dnij zaporedoma zbiralo se je tam 24 mladih, krepkih mož, ki so z veliko nemirnostjo pričakovali prihod ladij. Koga da pričakujejo, ali kaj da sploh tukaj iščejo, bila je velika tajnost. Vender zagrinjalo skrivnosti se je pretrgalo, ko dospè parnik „Verà“. Med 418 popotnimi bilo je tudi 24 lepih, mladih deklic, v starosti od 17. do 24. leta, ki so z vso silo drville se iz gnječe ter hitele na prostor, kjer so bili zbrani mladi možje. Stvar je bila ta. Ti možje bili so doma iz Mauch-Chunka v Pennsylvaniji, kjer imajo službo pri ondotnih rudokopih. Tam ozirali so se zastoj po ženskih in bilo jim je nemóžno, najti zvesto žensko srce. Čitali pa so, da je v Kossuthu na Ogerskem mnogo preveč žensk, takó, da jih le manji del pride do možá. Zatorej poslali so tja svojega poslanca, ki je imel preskrbeti jim nevest, in glej, dobil je kmalu 24 deklet, ki so se odločile, zapustiti svojo domovino in roko in srce darovati tujim, nepoznatim možem. Le-ti bili so videti zelo srečni in zadovoljni. A da ne nastane med njimi kak prepir in da bi se dva ne pulila za jedno, srečali so med seboj za neveste. Ko je bilo to dokončano, podal je vsaki svoji roko in vseh 24 srečnih parov odpeljalo se je potem domov na ženitovanje.

Domače stvari.

— (Najvišji dar.) Nj. veličanstvo presvitli cesar podaril je za popravo cerkve v Stehanji vasi sto in petdeset goldinarjev iz Najvišje zasebne blagajnice.

— (Imenovanja na Primorskem.) Ministerski predsednik kot vodja ministerstva za notranje zadeve je okrajnega komisarja Germana Zuecha imenoval namestniškim tajnikom za Primorsko.

— (V ojaštvo.) Divizija c. kr. 12. topničarskega polka, katera ima iz Celovca se preselit v Ljubljano, ne pride ob določenem času sem, ker so jej konji oboleli za smrkljem. Bolezen je med njenimi kónji takó hudo razširjena, da so morali do zdaj uničiti uže 8 kónj.

— (Imenik ljubljanskih volilcev) za volitev jednega državnega poslanca, ki ga ima mesto Ljubljana dné 2. junija t. l. izvoliti, razpoložen je 9ega do vštetega 16. dné t. m. v magistratnem ekspeditu za splošno pregledovanje. Ugovori zoper ta zapisnik, bodi si, da je vanj kdo za volitev neopravičen upisan, ali da je izpuščen kdo, ki ima volilno pravico, morajo vložiti se naj pozneje do zadnjega gori določenega, to je 16. dné t. m. Ugovori po preteku tega dné vloženi, se bodo zavrnili kakor prekasni.

— (Gosp. Viktor Globočnik,) notar v Zatičini, preseli se v Kranj, kjer bode dne 15. t. m. pričel svoje poslovanje.

— (Gospod Alojzij Vavpotič,) telegrafski uradnik v Trstu, znani naš domači umetnik na citre, izdal je ravnokar lično knjižico o zgodovini citer. Knjižica (v nemškem jeziku) dobiva se v Lloydovi tiskarni v Trstu.

— (P. n. čitatelje) opozarjamo na program g. prof. Šukljeta, kateri se nam je danes doposlal in katerega prinašamo na drugem mestu.

— (Potovanje na Velehrad.) Na drugem mestu podajemo dopis, katerega nam je poslal slavnostni odbor z Velehrada kot poziv k potovanju na Velehrad. Kdaj se bode odpeljal vlak od tukaj v Prago in na Velehrad, nam za danes podrobno še ni možno poročati, ker nam tukajšnji odbor za priredbo vlaka na Velehrad in v Prago ni izvolil doposlati programa; obrnili smo se torej do odbora na Velehrad, kateri nam bode gotovo prijazno dal pojasnil, katera bomo potem takoj obznanili.

— (Z južne železnice.) Na južni železnici po dnevi med Dunajem in Reko vozeči jadri vlaki imajo tudi direktne vozove prvega in drugega razreda, da se takó v Opatijo potujočim prihrani neprijetno presedanje iz jednega voza v drugega na postaji Št. Peter.

— (Posnemanja vredno.) Gosp. Gustav Tönnies v Ljubljani zaukazal je, da se v njegovi tovarni

za stroje, kjer dela nad sto delavcev, v kantini ne smejo prodajati več žgane pijače, marveč samo vino. Odkar je v veljavi ta naredba, delajo delavci mnogo bolj pridno in vztrajno ter so voliko bolj zdravi. Naj bi imel mnogo posnemovalcev!

— (Na ljubljanskem bogoslovskem učilišči) je razpisano učno mesto za fundamentalno teologijo in dogmatiko in bode 28. t. m. pismena, 29. pa ustna poskušnja.

— (Vreme.) „Majnik zlati“ prinesel je s seboj zelo neprijetno vreme; skoro vsak dan dežuje. Sinoči okolo 10. ure pa je nastal hud vihar, da se nam je zdelo, kakor bi bile kje na Krasu. Danes ves dan dežuje, raz sneženih gorá pa vejejo ledeni vetrovi. Nebo prevlečeno je s temnimi oblaki in malo nam daje upanja na lepo vreme. „Le enkrat daj še majnik zlati, da zorni gledam tvoj obraz!...“

— (Včerajsnji živinski somenj) bil je le slabo obiskan. Prignalo se je na sejmišče 604 konjadje konj volov, krav in telet. Cena klavni živini je bila nizka. Konj bilo je precej in lepih ter se jih je mnogo prodalo.

— (Ostrupil) je žagar M. Debršek v Velenji pri Celji svojega hlapca B. Kranjca, da bi dobil nazaj sto goldinarjev, katere je hlapcu kot plačilo izplačal.

— (Iz Trsta) se poroča: Ivan Rendič, znani kipár, kateri je krasni grobni spomenik za Gorupovo družino na Reki dovršil, izdelal je ravnokar nov nagrobni spomenik za obitelj Jankovič na tukajšnjem srbskem pokopališči. Ta spomenik sme se meriti s prvim. Deklica v ercegovski noši sedi na grobu ter veže s trakom cvetice; zadnja stran je okrašena z bizantinskim mozaikom. Strokovnjaki izrekajo se o tem delu z največjo pohvalo.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Budimpešta, 8. maja. Pred tukajšnjim sodiščem pričela se je danes končna obravnava proti Emeriku Valentiču, morilcu Veronike Pešek in male Roze Budaj. Zatoženec prizna, da je dovršil zločin dvojnega umora ter tatvine 31 gld. Na to so se zaslislale priče, katerih je bilo poklicanih štiriinajst. Več prič izpové, da je bil Valentič v pijanosti zelo krut in krviželjan. Kadar je prišel pijan domov, zbadal je vselej z nožem mačko. Na nezdravo strast opiral se bode zagovor. Razsodba se bode zvečer objavila.

Petrograd, 8. maja. Štirinajstletna hčerka črnogorskega kneza je včeraj v tukajšnjem Smolenskem samostanu za plućnico umrla. Včeraj sim došla kneginja je našla hčer uže mrtvo.

London, 8. maja. V dolenji zbornici je naznanil Northcote predlog, s katerim se bode obrnil proti dovolitvi 11 milijonov kredita, dokler ne bode vlada povedala, čemu ga misli porabiti.

London, 8. maja. Poročilo iz Kalkute pravi, da se je v Rangoonu prikazala kolera.

Rim, 8. maja. Po daljši debati o kolonijalni politiki, pri kateri je Depretis v imenu vsega kabineta izrekel solidarnost z Mancinijem, vsprejela je zbornica v znanje Mancinijev odgovor na interpelacijo o vnanji politiki s 158 proti 97 glasovom.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 9. maja.

Jednotni drz. dolg v bankovcih	81.95
„ „ „ srebri	82.30
Zlata renta	107.25
5% avstr. renta	97.75
Delnice národne banke	854. —
Kreditne delnice	287. —
London 10 lir sterling	124.95
20 frankovec	9.87
Cekini c. kr.	5.85
100 drz. mark	61.05

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nabo	Mo-krina v mm
8. maja	7. zjutraj	733.29	12.8	vzh. sl.	obl.	9.10
	2. pop.	731.09	20.0	jzpd. sl.	d. js.	dež
	9. zvečer	733.17	14.2	zpd. sl.	„	„

Važno za častnike in vojake!

Vojaške knjige

spisal Komel pl. Sočeban, ces. kr. stotnik,
se dobivajo v bukvarni
Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
na Kongresnem trgu št. 2:

Službovnik za o. kr. vojstvo, I. in II. del, slovensko, po 30 kr.
Službovnik za o. kr. vojstvo, II. del 30 kr., III. del 20 kr. (slovensko-nemški).
Garnizionska in stražna služba, 30 kr. (slovensko-nemški).
Bojna služba itd., 40 kr. (slovenski).
Slovnica vojaška, 1 gld.
Werndljeva puška (slovensko-nemški), 20 kr.
Pouk o zemljišči (slovensko-nemški), 20 kr.
Osnova vojstva, 20 kr. (28) 13

Oznanila

in reklame za vse časopise, strokovne novine in koledarje domačih in tujih dežel preskrbava reëlno in najceneje uže celih 27 let obstoječa najstarejša firma Avstro-Ogerske v tej stroki: **A. Oppelik na Dunaji** (Stadt, Stubenbastei Nr. 2).

Postelje so skoro
tu narisani slične.

Velikanske izgube, katere so zadele veliko londonsko tovarno za železne meblje, **Godoridge Brothers and Comp.**, pri najnovejšem padcu glasgovske banke, so isto tako silno omajale, da je sklenila, tovarno zapreti ter velikansko zalogo, zlasti pri vseh izločbah s zlatimi kolajnami odlikovanih mebljev za četrti del pod tovarniško ceno po polnem razprodati. Prodajam torej pri meni od gori omenjene hiše v zalogi se nahajajo:

F. Bugányi

zaloga strojev, Dunaj, Landstrasse, Krieglergasse.

Zlasti spomladi in poleti se železnim posteljam, ker za vse slučaje vedno podajajo varnost zoper mrčese in nesnažnost, dalje nepokončljivo vztrajejo in se mogó lehko skupaj skladati, daje prednost pred lesenimi. (21) 10—8

Umetne

zobe in zobovja

vdevlje po najnovejšem **amerikanskem** načinu brez vsakih bolečin ter izvršuje **plombovanja** in vse **zobne operacije** (39) 12

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckega mostu, 1. nadstropje.

Blago za obleke

le iz trajne ovčje volne, za moža srednje velikosti

3-10 metrov { za gld. **4,96** iz dobre ovčje volne;
za { **8,—** » boljše » »
jedno obleko { **12,40** » jako fine » »

Popotne ogrinjače, komad po gld. 4, 5, 8 in do gld. 12.— Najfineje obleke, hlače, prevlekače ali svrhne suknje, blago za suknje in dežne plašče, tifl, loden, komis, predenino, cheviot, tricot, ogrinjače za dame in biljardne preproge, peruvien, toskin priporoča

Ustanovljeno

Jan. Stikarofsky

— 1866 —

fabriška zaloga v Brnu.

Vzorki franco. Vzorki (ogledniki) razpošiljavajo se gg. krojaškim mojstrom **nefrankovano**. **Pošiljatve proti povzetju** čez 10 gld. **franco**.

V zalogi imam sukna vedno za več nego 150.000 gld. av. v. in umeje se, da mi pri veliki svetovni trgovini ostane mnogo suknjenih **ostankov**, dolžih od 1 do 5 metrov, in sem torej primoran, take ostanke po **jako nizkih fabriških cenah** razpečavati. Vsak pametno misleč človek mora sprevideti, da od tako malih ostankov **ni možno** razpošiljati **vzorkov** na ogled, ker bi marveč vsled nekoliko stotin naročenih teh vzorkov ne ostali v kratkem nijedni vzorki a je torej skozi in skozi **sleparija**, ako firme suknene blaga inserirajo suknene ostanke; v tacih slučajih so vzorki odrezani od celih kosov a ne od ostankov, torej je namen takega postopanja očitven. (7) 24—14

Ostanki, ki ne ugajajo, se zamenjajo ali pak se pošlje nazaj denar.

Dopisi vzprejemljó se v nemškem, ogerskem, českem, poljskem, laškem in francoskem jeziku.

Cesarsko in eksportno pivo

v steklenicah
priporoča

A. Mayerjeva

trgovina piva v steklenicah

v Ljubljani. (1) 51—20

Ivan Lapajne v Krškem

je izdal sledeče knjige in knjižice za ljudske šole in učitelje: Praktično metodiko, cena 80 kr., Prvi pouk 60 kr., Fiziko in kemijo 60 kr., Prirodopis 56 kr., Zemljepis 26 kr., Geometrijo 24 kr., Malo fiziko 23 kr., Domovinoslovje 20 kr., Pripovedi iz zgodovine Štajerske 6 kr., Opis krškega okr. glavarstva 30 kr., Zgodovino štajerskih Slovencev 1 gld. 20 kr. — Isti pisatelj ima v zalogi razne **pisanke in risanke**; mali slovenski **zemljevid kranjske dežele** z deli sosednih kronovin, cena 1 kr., ter slovensko-nemški **zemljevid Avstrijsko-Ogerske**, cena 1 kr., in **zemljevid krškega okrajnega glavarstva**, cena 5 kr. (45) 30—6

Kisla voda, kopelišče Radvanj

s svojo jako obilo „natro-lithion-kislino“. Garodovi poskusi so dokazali, da je ogljeno-kisla „Lithion“ pri protinskih bolečinah najboljša in najgotoveje zdravilo. 52—1 (81)

Radvanj je najboljša namizna voda. Popis in tarifi zastoj in franko

Pojanila daje upraviteljstvo vrelca v Radvanju.

Kopelji, stanovanja in restavracija po ceni.

J. Anděl-a

novu izumljena

prekomorska štupa

pomori

stenice, bolhe, šourke, molje, štrigalice, muhe, mravlje, stanoge, buljavke (tiče mleko), sploh vsa mrčesa, z neko skoro čeznaturno hitrostjo in gotovostjo takó, da od nahajajoče mrčesne zalege ne ostane nijedna sled.

Pristno in po ceni se dobiva v

Andelevi lekarni

13. pri črnem psu, Hišna ulica 13. (Dominikanska ulica 13, Retezove (verižne) ulice 11)

v Pragi.

V Ljubljani prodaja to štupo gospod Albin Slitscher, trgovec; v **Feldkirchnu** (Koroška) gospod A. Zwerger, lekar; v **Doberli vasi** (Koroška) gosp. E. D. Taurer. (72) 10—2

Zaloga v deželi povsodi, kjer so dotični plakati izobešeni.

Preselitev in otvorenje prodajalnice.

Trudeč se, mnoga leta od mojih p. n. odjemnikov meni izkazano zaupanje v vsakem oziru opravičiti in da ustrežem potrebam po večjem prostoru, ukrenil sem, preseliti mojo

slaščičarno

v novo zgradjeno hišo na Kongresnem trgu

Nisem se strašil ni truda ni stroškov, da pretvorim mojo slaščičarno v prekrasen etablissement, in se bom, kakor do sedaj, trudil i v bodoče, da zadovoljim vse moje odjemnike s pazljivo postrežbo in izbranim blagom.

Zlasti opozarjam na moje gorke napoje, na pr.: **kavo, čokolado, čaj, punč itd.**, dalje bom imel, kakor do sedaj, vedno na razpolaganje najfinejšo **zmrzlino** v največjem izboru in takó omiljeno **ledeno kavo, ledeno čokolado, punč à la glaçe**, vse vedno v svežem stanu.

Zaradi večje prijetnosti p. n. gostov razpoloženo bode več ilustrovanih novin in dnevnikov.

Najvljudneje proseč prav mnogobrojnega obiskovanja, zaznamenovam se velespoštovanjem

RUDOLF KIRBISCH

slaščičar na Kongresnem trgu.

Moje také priljubljeno, ne prozorno, ampak
istinito vsebinsko, povsodi kot izborna priznana

univerzalno glicerín-milo

priporočam vsakemu kot najnežnejšo in zdravijo kože
ugajajoče umivalno milo. Isto odpravlja pri daljši
porabi vse pege, kožne izpuške, preveliko kožino
rudečico in podeljuje isti sploh največjo nežnost in
čisto belino; komad stane 10 kr., 14 in 20 kr. —
Neobhodno potrebno za umivanje otrok. Samo pri-
stno iz tovarne (49) 12—2

H. P. Beyschlag-a v Avgšpurku.

Jedina zaloga v Ljubljani pri

K. Karingerji Mestni trg šte. 8.

Razglas.

Ker se prične žetev, o. kr. priv. vzajemna zava-
rovalnica zoper požar v Gradci vse sl. p. n. gospode
kmetovalce vljudo opozarja, da ne zavaruje samo hiš in
vsakatega pohištva, strojev, živine itd., ampak
tudi pridelke na njivah in senožitih zoper požar
pod kolikor možno ugodnimi pogoji.

Dotična prašanja se vljudo vselej razjasnijo v za-
varovalniških kancijah (Gradec, Sackstrasse št. 20), dalje
pri zastopništvu v Ljubljani (Sv. Florijana ulice št. 23), ka-
kor tudi pri vsakem okrajnem zastopniku, kjer se tudi za-
varovalne ponudbe sprejemljejo.

C. kr. priv. vzajemna zavarovalnica zoper požar v Gradci.
V Gradci meseca maja 1885. (80)

(Ponatisk se ne plačuje.)

Tržaška

komercijalna banka

v
Trstu.

Tržaška komercijalna banka vsprejemlje
denarne ulege v avstrijskih bankovcih in
državnih papirjih, kakor tudi v zlatnikih po
dvajset frankov in se zaveže, kapital in ob-
resti nazaj plačati v isti novčni vrednosti.
Ista eskomptuje tudi menice in daje
preddatve (posojila) na javne vrednostne
papirje in blago v gori omenjeni novčni
vrednosti.

Vse operacije izvršujejo se po pogojih,
ki so časoma naznačeni v tržaskih lokalnih
listih. (66) 36—1

V založništvu našem izšla je na svetlo
knjiga:

Saljivi Slovenec.

Zbirka najboljših kratkočasno
iz vseh stanov.

Nabral

Anton Brezovnik
učitelj.

12 pol v 8°. Mehko vezana stane 60 kr.,
franko po pošti 65 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotržnica v Ljubljani.

Antirrheumon

pripravljan od G. Piccolija, lekarka
„pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta.

Najboljše sredstvo zoper trganje, protin,
otrpenje čutnic, boleti v križi in prsih, revma-
tični glavno- in zobobol.

Steklenica 40 kr.

Naročila z dežele se nemudoma izvršujejo
po pošti. (105) 15—14

Štajerski deželni zdravilni zavod

Rogatec - Slatina

na
Spodnjem Štajerskem

postaja južne železnice: Poličane.

Znamenita kislina trpke (glavberjeve)
soli, jeklene kopelji, zdravljenje z mrzlo
vodo in mlekom. Indikacija: Obolenja
prebavljivih organov. — Komfortabelni
nastanek.

Sezona od majnika do meseca oktobra.

Obrazi in naroče na stanovanja so pri rav-
nateljstvu. (46) 10—2

za gospode, gospe in deca
lastni izdelek
Perilo

garantovano, prikladno vsakemu životu, v vsaki
velikosti, kakovosti in obliki priporoča

C. J. Hamann

Mestni trg, Ljubljana.

Izdeljuje se perilo tudi natanko po meri, suk-
neni vzorci in ilustrovani cenilniki razpošiljajo se
franko. (65) 1

V Ameriko

pride najceneje, kdor se obrne na

Arnolda Reifa, Dunaj, I., Pestalozziggasse I,
najstarejša tvrdka te vrste.

Natančneje izpovedbe in prospekti
zastonj. (22) 50—10

Kranjska eskomptna družba v likvidaciji v Ljubljani.

Bilanca z dné 30. aprila 1885.

Aktiva.

Passiva.

Št.		gold.	kr.	Št.		gold.	kr.
1	Za tekoči račun (konto-korrentne terjatve) . .	88 808	62	1	Akcijna glavnica	150 000	—
2	Dvojiljivi račun delničarjev	343 702	68	2	Akcijne obresti	56	25
3	Tekoči račun kreditnega društva	19 375	—	3	Kreditnega društva porošteni zaklad	21 532	50
4	Dvojiljivi račun	6 762	44	4	Kreditnega društva obresti in poroštv. zaklad	2 944	27
5	Effektni račun	5 287	31	5	Račun rezervnega zaklada kreditnega društva	2 663	—
6	Rimesni račun A	77 058	71	6	Za tekoči račun (konto-korrentni dolгови)	37 460	12
7	Rimesni račun B	75 181	—	7	Rimesne obresti A	3 200	30
8	Troški	970	43	8	Rimesne obresti B	3 778	31
9	Najmarina	428	—	9	Obresti za pokriti kredit	529	60
10	Služnine	2 248	28	10	Giro	515 030	27
11	Dayki	55	99	11	Račun prvega 25% poplačanja pri giro-konto	1 850	17
12	Za pokriti kredit	1 770	—	12	Provizije	92	12
13	Račun stroškov Avg. Tschinklovih sinov	923	—	13	Obresti za tekoči račun	414	19
14	Kranjska hranilnica v Ljubljani	115 000	—	14	Mobilije	460	—
15	Račun blagajnice	3 575	04	15	Račun dobička in izgube	1 135	40
		741 146	50			741 146	50

V Ljubljani v dan 30. aprila 1885.

Kranjska eskomptna družba v likvidaciji.

Za knjigovodstvo:

Fran Zeschko s. r.

(82)

Mayer s. r.

Jos. Luckmann s. r.